

Türkçe Öğretmenleri ve Öğretmen Adaylarının İyi Bir Eğitim Ortamını Sağlayan Yedi İlkenin Uygulanabilirlik Düzeyinin Belirlenmesi¹

Aysel ARSLAN

Cumhuriyet Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü

ayselarslan.58@gmail.com

ÖZET

Eğitim sistemimizi etkileyen çok farklı etkenler bulunmaktadır. Bu farklı etkenlerden biri olan öğretim ortamının daha iyi nasıl olabileceğine yönelik “İyi Bir Eğitim Ortamını Sağlayan Yedi İlke”dir.. Bu çalışmada, MEB’de görev yapmakta olan Türkçe öğretmenleri ve Türkçe öğretmen adaylarının bu ilkeleri uygulama düzeylerini belirlemek amaçlanmıştır. Araştırmada betimleme-tarama yöntemi kullanılmıştır. Çalışmanın örneklemini 2015-2016 eğitim-öğretim yılı güz döneminde Sivas, Erzurum ve Kars il merkezlerinde MEB’de görev yapmakta olan Türkçe öğretmenleri ve Atatürk Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türkçe Öğretmenliği bölümüne devam etmekte olan ikinci ve dördüncü sınıf öğretmen adayları oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak Chickering ve Gamson tarafından geliştirilen iyi bir öğrenme ortamında var olması gereken yedi temel ilkenin esas alınarak hazırlandığı ölçek kullanılmıştır. Araştırma sonucunda elde edilen verilere göre her ilkeye ilişkin grupların puan ortalamaları karşılaştırılmış ve genel olarak bu ilkeleri uygulamanın ikinci sınıfa devam eden öğrenciler tarafından daha olumlu karşılandığı ancak görev başındaki öğretmenler tarafından diğer gruplara göre daha olumsuz karşılandığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Eğitim, Yedi İlke, Türkçe Öğretmenleri, Türkçe Öğretmen Adayları

Determination of Applicability Level of Turkish Teachers And Pre-Service Teachers About Seven Principles For A Good Education Environment

ABSTRACT

There are many different factors affecting our educational system. This towards better how to be one with the learning environment of different factors "Seven Principles of Good Provides an educational environment" is . In this study, with teachers serving in the Turkish Ministry of National Education pre-Turkish teachers of this Policy is intended to determine the application level. In the research is used describe screening methods. The sample 2015-2016 year Education period Sivas, Erzurum and Kars province with Turkish teachers serving in the Ministry of Education in the city centers Atatürk University Faculty of Education is created with second grade and Fourth grade pre service teachers continue to Turkish Education Department. Data collection tool, the scale Being prepared by Chickering and Gamson's is used seven principles For Good Practice Education. The according to data obtained by the research results mean scores overall, as these Principles in visits compared the application continues to the second class students are more mortals are met by only task Teachers were more negative met as by other groups by the beginning.

Keyword: Education, Seven Principle, Turkish Teacher, Pre-Service Turkish Teacher.

¹ Bu makale 21-24 Nisan 2016 tarihinde Antalya’da, 25.Ulusal Eğitim Bilimleri Kongresinde sunulmuştur.

GİRİŞ

Gelişim ve değişimin çok kısa zaman dilimlerinde gerçekleştiği günümüz dünyasında, eğitim alanında yapılan araştırmalar da bu değişimden kendi payına düşeni almaktadır. Yapılan araştırmalar, geleneksel öğretim yöntemlerinin modern dünyada yaşayan bireylerin ihtiyaçlarına cevap veremediğini göstermektedir (Yaşar, 1998; Fer ve Cırık, 2007). Bundan dolayı bireylerin hem kendilerine hem de içinde yaşadıkları topluma daha faydalı olacak şekilde yetiştirilmeleri için yeni öğretim yöntemleri geliştirmek kaçınılmaz olmuştur (Slavin, 1995; Açıköz, 2002; Capar and Tarım, 2015). Bu sebeplere bağlı olarak bütün dünyada kabul gören eğitimdeki yapılandırmacı yaklaşım ülkemiz tarafından da benimsenmiştir (Bukova-Güzel ve Alkan, 2005; Demirel, 2008).

Yapılandırmacı yaklaşım geleneksel öğretim kuramlarının aksine bireyi eğitim sürecinin içerisine aktif bir şekilde dâhil ederek bireyin bilgi ve becerileri yaparak yaşayarak öğrenmesini sağlamaktadır (Aydın ve Balım, 2005). Eğitim sürecinde bireyin bu sürece aktif olarak katıldığı çeşitli öğretim yöntemleri kullanılmaktadır. İşbirlikli öğrenme, probleme dayalı öğrenme, proje tabanlı öğrenme, aktif öğrenme yöntemleri bunlardan bazılarıdır (Açıköz, 2003). Fakat son zamanlarda yapılan bazı araştırmalar göstermektedir ki geleneksel öğretim yöntemlerinin değiştirilmesi öğrencilerin başarılı olmalarını sağlamada yeterli olamamaktadır (Chickering ve Gamson, 1987; Kocaman Karoğlu, Kiraz ve Özden, 2014). Öğrenme sürecinin başarılı bir şekilde sürdürülebilmesi için öğrenme yöntemlerinin yanında öğrenmenin sosyal ve psikolojik yönleri de göz önünde bulundurulmalıdır (Yılar, Şimşek ve Topkaya, 2015; Crews, Wilkinson ve Neill, 2015).

Öğrenme; öğrencinin bilgi ve becerilerindeki bireysel bir çaba sonucunda gerçekleşen bir değişim süreci olarak görülmektedir (Açıköz, 2003). Çünkü öğrenme ortamı, öğretmen ve öğrenci velisi öğrenme sürecini doğrudan etkileyen faktörlerdir. Bu faktörler göz önünde bulundurularak Chickering ve Gamson (1987) tarafından iyi bir eğitim ortamı için yedi ilke bir öneri olarak geliştirilerek eğitim alan yazınına dâhil edilmiştir. Bahsedilen yedi ilke; öğrenci-fakülte etkileşiminin sağlanması, öğrenciler arası işbirliğinin sağlanması, aktif öğrenmenin kullanılması, anlık geri bildirimlerin verilmesi, görevlerin zamanında yapılmasının sağlanması, üst düzey ulaşılabilir beklentilere cevap verilmesi ve farklı yetenek ve öğrenme stillerine karşı toleranslı olunması şeklinde ifade edilmektedir (Chickering ve Gamson, 1987).

“İyi Bir Eğitim Ortamı İçin Yedi İlke” günümüzde eğitim üzerinde eğitim ortamlarını araştıran araştırmacıların çalışma alanı olarak öne çıkmaktadır. Özellikle Fen, Sosyal, Türkçe, Sınıf öğretmenliği, Ekonomi, Hukuk gibi alanlarda çalışmalar yapılmaya başlanmıştır. Görüldüğü gibi pek çok farklı alanda kullanılan “İyi Bir Eğitim Ortamı İçin Yedi İlke”de yer alan ilkelerin her biri kendi başına birer proje görevini üstlenmektedir. Ancak eğitim ortamlarında bu ilkelerin tamamının bir arada uygulanması halinde eğitimin niteliğinin daha üst düzeylere taşınabileceği düşünülmektedir (Tirrell and Quick, 2012).

İlke1’de yer alan maddelerde; okul, veli, öğrenci ve öğretmen arasındaki işbirliği vurgulanmaktadır. Ayrıca öğrencilerin araştırma yapma, okul imkânlarından faydalanma, yazı yazma, ödev yapma, konularla ilgili tartışma yapma gibi durumlara ilişkin maddeler yer almaktadır (Hagstro ve Lindberg 2013). Bu ilkede yer alan maddeler; öğrencilerin kendi arasında, öğrenci-öğretmen, öğretmen-veli, öğrenci-okul idaresi arasında diyalog kurulmasına olanak sağlamaktadır. Bu sayede öğrencilerin okul içindeki olumlu tutumları ve motivasyonları artmakta, kendi içlerindeki iletişimleri de üst düzeye çıkmaktadır. Aynı zamanda öğretmenlerin öğrencilerini dinleyerek onlara uygun tavsiyelerde bulunmaları, öğrenci gruplarının çalışmalarına katılmaları, öğrencilere gerektiğinde yardımcı olmaları ve öğrencilerin sadece ders içindeki değil ders dışındaki sorunlarına yönelik de çözüm üretmeleri sağlanmaktadır.

Ülkemizde uygulanmakta olan yeni eğitim sistemimiz öğrenci merkezli ve aktif öğrenme yöntemlerine göre dizayn edilmiştir. İlke2 ve İlke3’de; bu yeni eğitim sistemimize uygun maddeler yer almaktadır (Oigara ve Jared Keengwe 2013). Bu ilkelerde hem öğretmen hem de öğrenciler arasında “işbirlikli öğrenme” ön plana çıkmaktadır. Bu ilkelerin eğitim ortamlarında uygulanmasıyla öğretmen ve öğrencilerin bilgi birikimlerini paylaşmaları amaçlanmaktadır (Doymus, 2008). Öğrencilerin gruplar halinde çalışmaları ve proje yapmaları onların akademik başarılarının artmasını sağlamaktadır. Ayrıca öğrencilerin sosyal ve psikolojik alanlarını da olumlu olarak etkilemektedir. Öğretmenlerin öğretilen konunun özelliğine göre öğrencilerin seviyesine en uygun yöntemi dikkatlice seçmesi ve uygulaması gerekmektedir (Doymus, 2007). Öğretmenlerin merkeze daima öğrenciyi alarak öğrencilerin süreçte aktif olmasını sağlaması, sınıf içinde rehber görevini üstlenerek öğrencilerini gözlemlemesi, gerek olduğunda öğrencilerin eksikliklerini gidermesi, öğrencilerde kavram yanlışlarının oluşmasına izin vermemesi öğrenmeyi olumlu etkilemektedir. Aktif öğrenme yöntemlerinin sınıf içi uygulamalarında; araştırma yapma, laboratuvar kullanma, ders materyalleri hazırlama vb. etkinlikler öğrencilerin öğrenmesinin kalıcılığını sağlamada önemli olduğu ifade edilmektedir.

İlke4’de yer alan maddelerde, öğretmenin öğrencilerine eğitim sürecinde geri bildirim vermesine ilişkin maddeler yer almaktadır. Öğretmenler, kimi durumlarda bireysel yetersizlikleri kimi durumlarda ise sınıf mevcudunun fazla olması, ortamın uygun olmaması vb. sebeplerle öğrencilerine yeterli düzeyde geri bildirim verememektedir (Tirrell ve Quick, 2012). Öğrencilerin de kendilerine verilen ödevleri bazen yeterli donanımına sahip olmadıkları için bazen de yapmak istemedikleri için arkadaşlarından alarak veya internet ortamından temin ederek sınıfa getirdikleri bilinmektedir. Öğretmenlerin öğrencilerin bu davranışlarını engellemek için öğrencilerini uyarmaları ve ders içinde öğrenmelerine ilişkin geri bildirim yeterli düzeyde vererek onları olumlu motive etmeleri, ihtiyaç duyulduğunda eksik olan yanlarına ilişkin destek sağlamaları gerekmektedir. Öğretmenlerin öğrencilerine geri bildirim; sözlü sınavlar yaparak, sınıf içi etkinlikler düzenleyerek, öğrencilerle akademik başarılarına ilişkin görüş alışverişinde bulunarak, yazılı ve test sınavlarının sonuçlarını öğrencileriyle birlikte inceleyerek vb. yollarla iletebileceği ifade edilmektedir.

İlke5’te; eğitim sisteminde verilen görevlerin yerine zamanında getirilmesi ve zamanın uygun bir şekilde kullanılmasına ilişkin maddeler yer almaktadır. Bu ilkeye göre öğretmen dersine zamanında girmeli ve eğitim ile ilgili tüm görevlerini zamanında yerine getirmelidir. Ayrıca öğretmen öğrencilerinin de derse zamanında girmelerini sağlamalıdır (Chickering ve Gamson, 1999). Öğrenciler, ev ödevlerini, hazırladıkları materyalleri, dersle ilgili sorumluluklarını zamanında yerine getirmelidirler. Öğretmenin farklı sebeplerle işleyemediği dersi varsa bunu telafi etmelidir.

Öğrencilerin eğitim sisteminden farklı beklentileri bulunmaktadır: Alt kademedeki öğrenciler için üst kademedeki iyi bir okula yerleşmesini desteklemesi, mezun olanlar için okulda aldıkları eğitimin onların iş bulmalarına katkı sağlaması vb. Bunların gerçekleşmesi ise öğrencilerin okulda akademik yönden başarılı olmalarına bağlı görülmektedir. İlke 6’da öğrencilerin bu başarıyı yakalamasını sağlamada öğretmenlerin onlara vereceği desteğe ilişkin maddeler yer almaktadır. Öğretmenlerin, öğrencilerini derslerine sıkı çalışmaları yönünde uyarmaları, onların akademik başarılarını yükseltmelerini istemeleri, ders dışında öğrencileriyle ek çalışma yapmaları, öğrenci başarılarının çevreye duyurulmasında katkı sağlamaları, dersle ilgili gerekli güncellemeleri yapmaları, ders işlerken öğrenci görüşlerine yer vermeleri gibi hususlar üzerinde durulmaktadır (Jianfeng, Doll, Deng, Park ve Yang, 2013).

İlke7’de ise; sınıf içerisinde bulunan kaynaştırma öğrencilerine ve öğrenme güçlüğü bulunan öğrencilere verilmesi gereken değere ilişkin maddeler yer almaktadır. Ayrıca farklı öğrenme stillerine sahip öğrencilere yönelik maddeler de bulunmaktadır. Öğrenmesinde sorun olan öğrencilerin sınıf içerisinde gereken saygıyı görmesi, onlara yönelik küçük düşürücü alay vb. durumlara izin verilmemesi ve alay edilmemesi hedeflenmektedir (Hayek ve Kuh, 2004). Öğretmenin, öğrenme güçlüğü çeken öğrencilerine materyal hazırlaması ve zamanının bir kısmını onlara ayırması gerekmektedir. Başta bilgisayar destekli görsel öğrenme olmak üzere diğer farklı öğrenme yöntemlerinin sınıfta kullanılması bu öğrencilerin öğrenmesine katkı sağlayacağı ifade edilmektedir. Öğretmenlerin sınıf içerisinde farklı öğrenme stillerine sahip öğrencilerini göz önüne alarak dersi planlaması ve onları ilgileri doğrultusunda teşvik etmesi gerekmektedir.

YÖNTEM

Araştırma Modeli

Türkçe öğretmenleri ve Türkçe öğretmen adaylarıyla yürütülen bu çalışmada nicel araştırma modellerinden betimleme-tarama yöntemi kullanılmıştır. Betimleme-tarama yöntemi ile olaylar, objeler, varlıklar ve gruplar betimlenmeye ve açıklanmaya çalışılır (Karasar, 2014). Bu araştırmalarda ilişkiler, inanışlar, görüşler, davranışlar, uygulama süreçleri, etkenler, gelişmeye devam eden yön ve eğilimler üzerinde durulur. Betimleme araştırmaları mevcut olayların daha önceki olaylar ve şartlarla olan ilişkilerini de dikkate alarak oluşan durumlar arasındaki ilişkileri açıklamaya çalışır (Kaptan, 1973: 175). Kullanılan bu yöntemle Türkçe öğretmen ve öğretmen adaylarının yedi ilke konusundaki görüşleri ve uygulamaları belirlenmiştir.

Örneklem

Türkçe öğretmenleri ve öğretmen adaylarının örnekleminin seçiminde tesadüfi olmayan örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Eğitim araştırmalarında, deneysel veya deneysel olmayan araştırma desenlerinde, tesadüfi olmayan örnekleme yöntemi en çok tercih edilen yöntemdir (Mcmillan ve Schumacher, 2010; Yıldırım ve Şimşek, 2005). Araştırmanın örneklemini; 2015-2016 eğitim-öğretim güz döneminde Sivas, Erzurum ve Kars il merkezlerinde MEB’e bağlı olarak görev yapan 35 Türkçe öğretmeniyle Atatürk Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türkçe Öğretmenliği Bölümünde okumakta olan 30 tane 2. Sınıf, 30 tane 4. sınıf olmak üzere toplamda 60 öğretmen adayı oluşturmaktadır. Hem öğretmen adayları hem de Türkçe öğretmenlerin sayısı ilkelere bazında değişmektedir. Çünkü bir ilkenin tüm maddelerine aynı puanı veren öğretmen adayı ve öğretmen cevapları puanlamaya alınmamıştır.

Veri Toplama Araçları

Araştırmada kullanılan ölçek Chickering ve Gamson tarafından geliştirilen “İyi Bir Öğrenme Ortamında Var Olması Gereken Yedi Temel İlke”nin esas alınarak hazırlandığı ölçektir. Ölçek, her biri on madde içeren yedi ilkeden oluşmaktadır ve Aydoğdu, Doymuş (2012) tarafından Türkçeye uyarlanmıştır. Ölçeğin güvenirliği 0.68 olarak belirlenmiştir (Aydoğdu, Doymuş ve Şimşek, 2012).

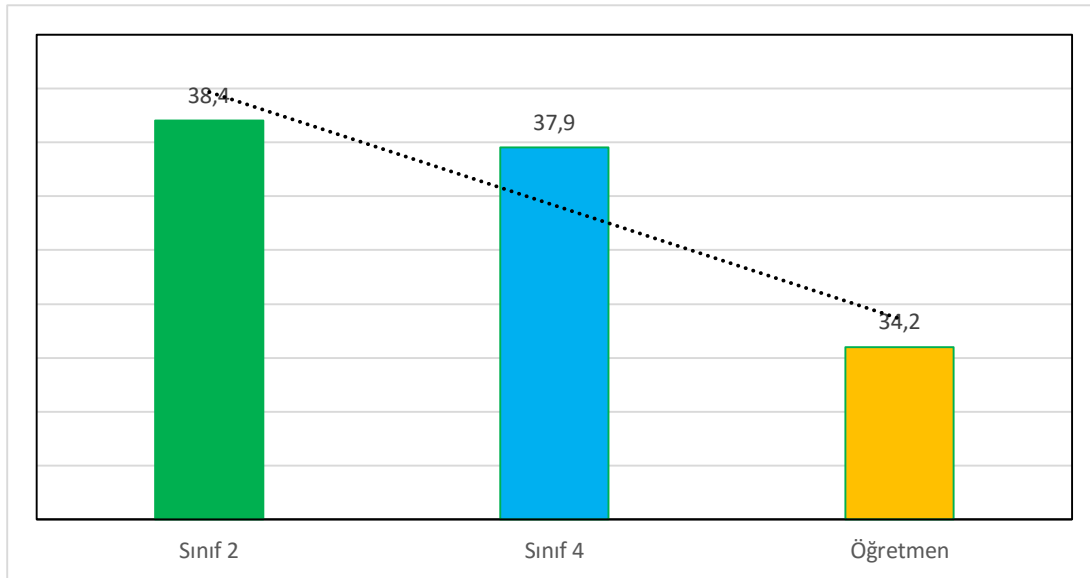
Verilerin Analizi

Çalışmada Türkçe öğretmenlerine ve öğretmen adaylarına uygulanan ölçekten elde edilen verilerin analizinde ölçeklerde elde edilen puan ortalamaları grafik haline getirilmiş ve gruplar arasındaki farklılıklar belirlenmiştir.

BULGULAR

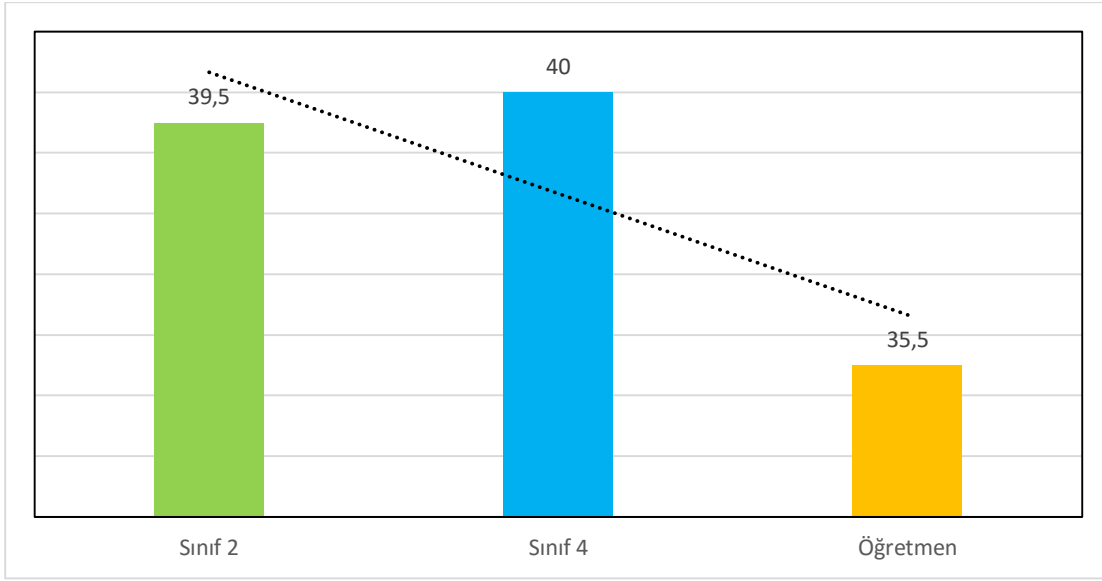
Çalışmanın bu kısmında 2. ve 4. Sınıf Türkçe öğretmen adayları ve halen MEB’de görev yapmakta olan Türkçe öğretmenlerine uygulanan “İyi Bir Eğitim Ortamını Sağlayan Yedi İlke” ölçeğinin sonuçlarına ilişkin bulguların grafiklerle gösterimi ve yorumları yer almaktadır. Grafikte verilen değerler ölçek maddelerinin puan ortalamasıdır. Çalışmada elde edilen veriler Şekil 1 –Şekil 7 de grafik halinde verilmiştir.

Şekil 1: İyi Bir Öğrenme Ortamı Öğrenci-Okul Arasındaki Etkili İletişimi Teşvik Eder. (İlke 1)

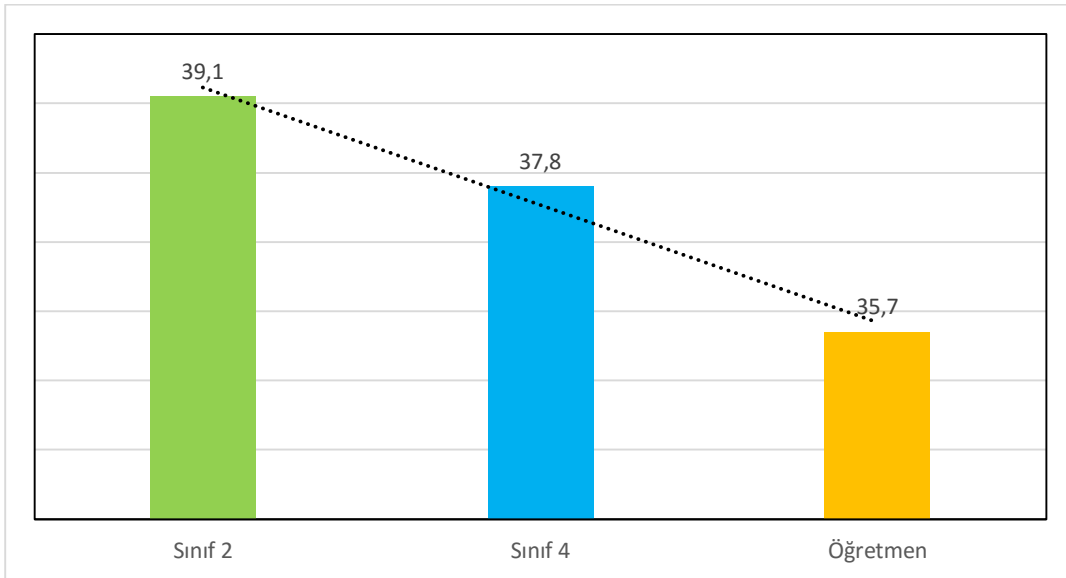
Şekil 1’deki grafik incelendiğinde elde edilen sonuçlara göre öğretmen adaylarının ölçek maddelerini cevaplarken daha olumlu yaklaştıkları görülmektedir. İlke 1’de yer alan öğrencilerin karşılaştıkları sorunlarda onlara yardımcı olmaya ilişkin düşünceleri, öğrencilerin düzenledikleri etkinliklere katılma, geçmiş deneyimlerini öğrencileriyle paylaşma ve öğrencilerin ders dışı sorunlarına yardımcı olmaya ilişkin ölçek maddeleri hakkında 2. sınıf öğretmen adayları daha olumlu düşünmektedirler. 4. Sınıf öğretmen adayları da olumlu düşünmekle birlikte ölçek maddelerini 2. sınıftaki öğrencilere göre daha olumsuz bir şekilde yanıtlamışlardır. Görev yapan öğretmenlerin ise ölçek maddelerine en olumsuz yanıt veren grup oldukları görülmektedir.

Şekil 2: İyi Bir Öğrenme Ortamı Öğrenciler Arasında İşbirliği Sağlar. (İlke 2)

Şekil 2'deki grafik incelendiğinde elde edilen sonuçlara göre hem 2. hem de 4. sınıf öğretmen adaylarının öğretmenlere göre ölçek maddelerine daha olumlu yanıtlar verdikleri görülmektedir. İlke 2'de yer alan ölçek maddelerine bakıldığında; öğrencilerin birlikte proje yazmaları, arkadaşlarının çalışmalarını değerlendirmeleri, kültürel ve sportif alanlarda düzenlenen faaliyetlere katılmalarına ilişkin olarak öğrencilerin birlikte çalışmalarını teşvik etmen aday öğretmenler tarafından daha olumlu bir şekilde düşünüldüğü görülmektedir. Ancak aynı maddeleri yanıtlayan öğretmenlerin aday öğretmenlere göre bu konuda daha olumsuz düşündükleri belirlenmiştir. Bu durumun; işin içinde olan öğretmenlerin okul imkânları, veli desteği ve öğrencilerin etkin katılımının yetersiz oluşu hakkındaki tecrübeleriyle ilişkili olarak düşünülmelidir. Sonuç olarak İlke 2'ye göre de öğretmenlerin aday öğretmenlere göre daha olumsuz yanıtlar verdikleri oldukları görülmektedir.

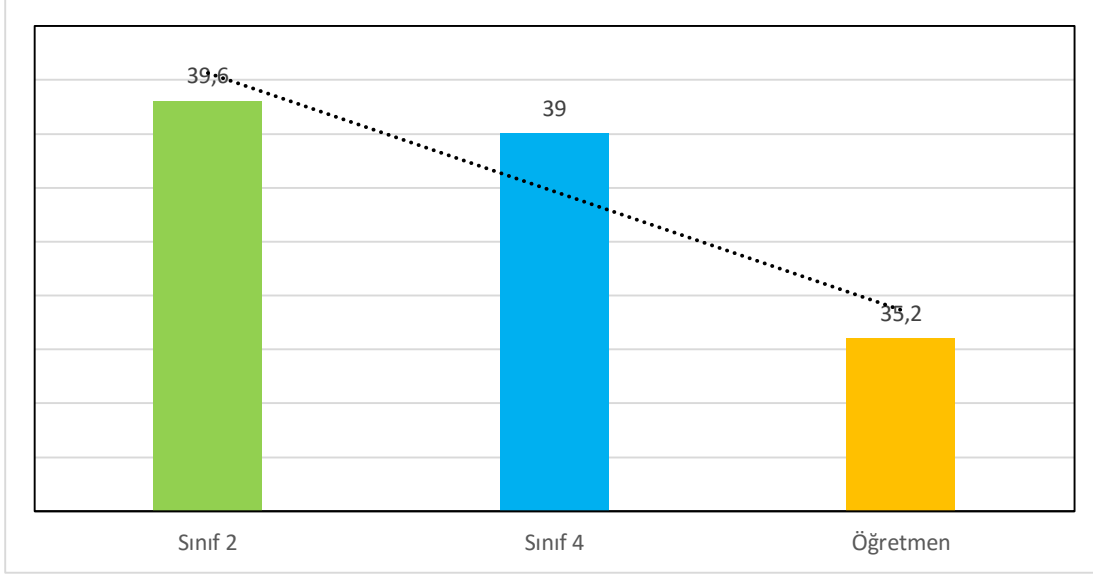
Şekil 3: İyi Bir Öğrenme Ortamında Aktif Öğrenmeyi Teşvik Eder. (İlke 3)

Şekil 3'teki grafik incelendiğinde 2. sınıf öğretmen adaylarının en olumlu düşünen grup; görev yapan öğretmenlerin ise en olumsuz düşünen grup olduğu görülmektedir. İlke 3'te yer alan ölçek maddelerine göre; öğrencilerin sınıfta sunum yapmaları, bilim ve bilim insanları hakkında bilgi toplamaları, günlük yaşamda karşılaşılan olayları derslerle ilişkilendirmeleri, araştırma ve inceleme yapmaları ve birlikte proje hazırlanması gibi durumlar hakkında 2. sınıf öğrencileri daha olumlu düşünmektedir. 4. sınıf öğrencileri 2. sınıf öğrencilerine

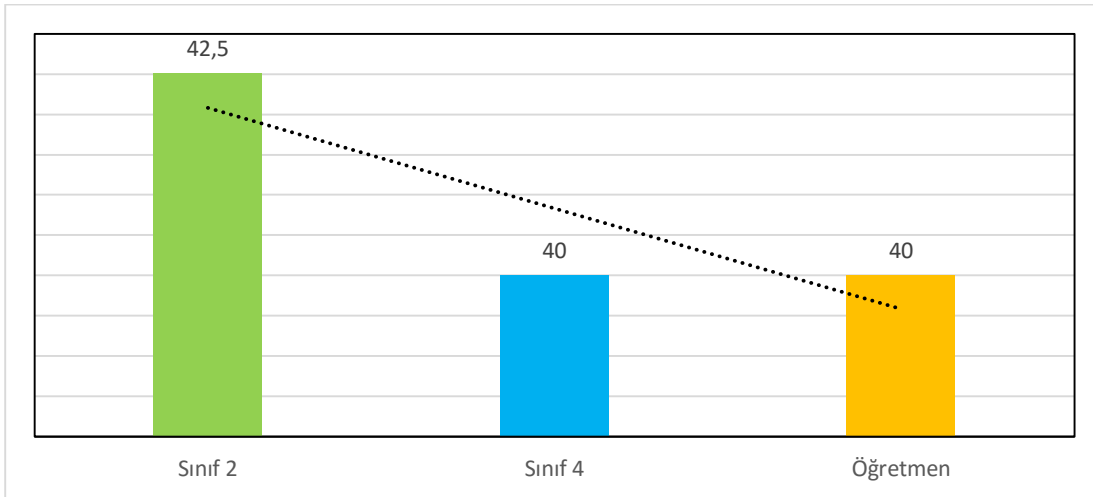
göre ölçek maddelerine daha olumsuz yaklaşmışlardır. Görev yapan öğretmenlerin ise ölçek maddelerinde yer alan durumlara ilişkin olarak en olumsuz yanıt veren grup oldukları belirlenmiştir.

Şekil 4: İyi Bir Öğrenme Ortamında Anında Ve Doğru Geri Dönütler Elde Edilir. (İlke 4)

Şekil 4'teki grafik incelendiğinde her iki grupta yer alan öğretmen adaylarının öğretmenlere göre ölçek maddelerine daha olumlu yaklaştıkları görülmektedir. İlke 4'teki ölçek maddelerinde yer alan; öğrencilere ev ödevi verme, ders esnasında öğrencilere anında dönüt verme, ders müfredatı hakkında öğrencileri bilgilendirme, öğrencilerin çalışma raporları ve sınav sonuçlarına ilişkin olarak öğrenciyi bilgilendirme, yazılı sınav sonuçlarının öğrenciyle birlikte değerlendirilmesi ve derse devam etmeyen öğrencilerin velileriyle görüşme yapılmasına ilişkin olarak her iki gruptaki öğretmen adaylarının olumlu yanıtlar verdikleri görülmektedir. Ancak verilen maddelere, görev yapmakta olan öğretmenlerin aday öğretmenlere göre daha olumsuz yanıtlar verdikleri belirlenmiştir.

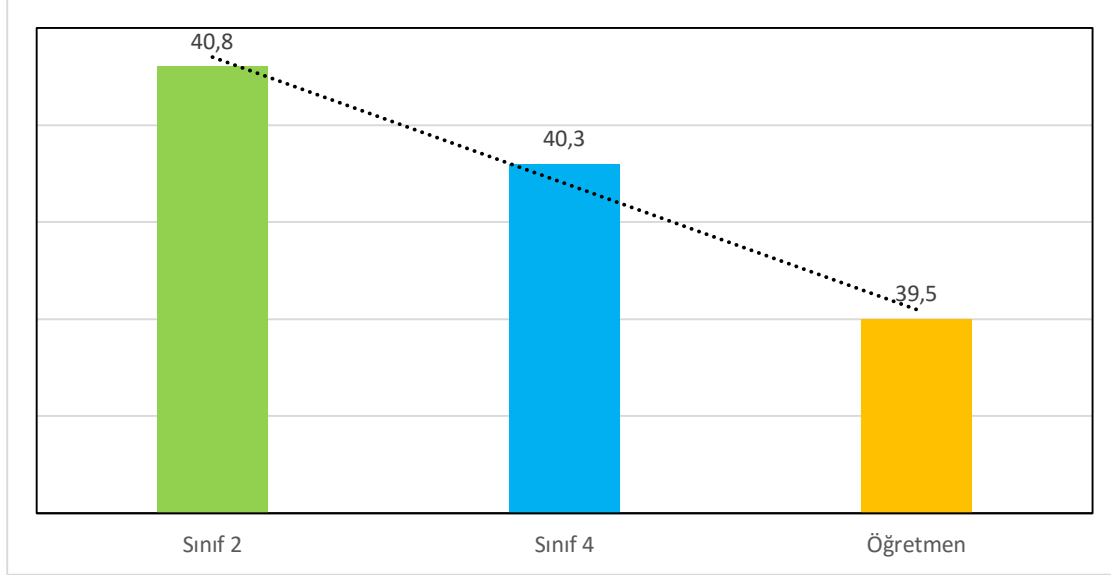
Şekil 5: İyi Bir Öğrenme Ortamında Bir Görevi Zamanında Yapmanın Önemini Vurgular. (İlke 5)

Şekil 5'teki veriler incelendiğinde 2. sınıf öğretmen adaylarının 4. sınıf öğretmen adayları ve görev yapmakta olan öğretmenlere göre daha olumlu yanıtlar verdikleri görülmektedir. 4. sınıf öğretmen adayları ve öğretmenler ise ölçekte yer alan maddelere daha olumsuz yanıt vermiştir. İlke 5'te yer alan öğrencilerin verilen ödevleri zamanında yapmaları, derse kısa sürede hazırlamaları, ders materyallerini hızlı bir şekilde anlamaları, sınıftaki sunumları için hazırlık yapmaları, derse zamanında gelmeleri, programlı ders çalışma gibi ölçek maddelerine ilişkin olarak 2. sınıf aday öğretmenlerinin daha olumlu düşündükleri görülmektedir. Ancak 4. sınıf

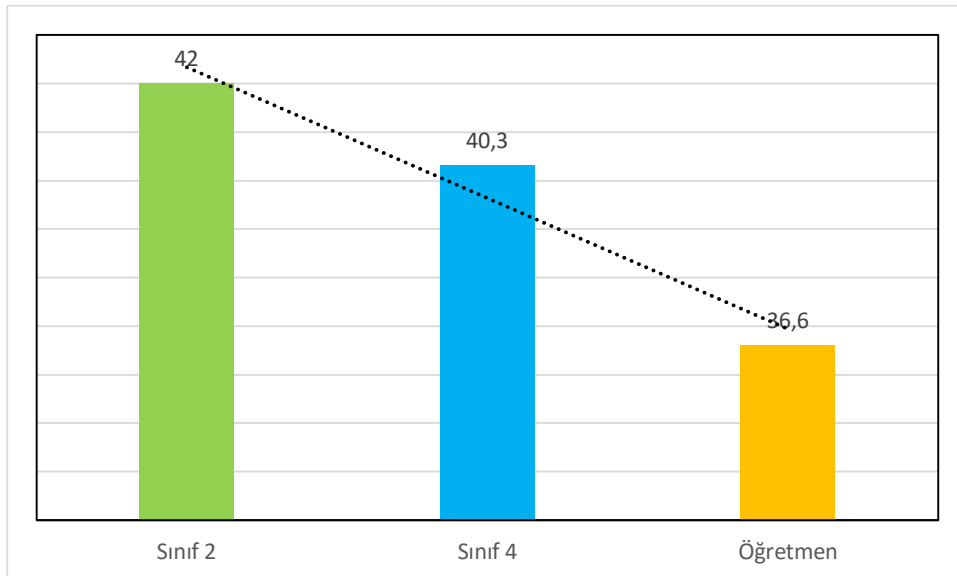
aday öğretmenleri ve görev yapan öğretmenlerin daha olumsuz yanıtlar verdikleri çıkan sonuçlarla ortaya konulmaktadır.

Şekil 6: İyi Bir Öğrenme Ortamı Üst Düzey Beklentilere Cevap Verir. (İlke 6)

Şekil 6'da yer alan grafik incelendiğinde öğretmen adaylarının öğretmenlere göre daha olumlu yanıtlar verdikleri görülmektedir. İlke 6'da yer alan öğrencilerin derse sıkı çalışmalarını bekleme, derslerdeki başarılarının yüksek olmasını isteme, sözlü sınavlarda üstün başarı sağlamalarını bekleme, ek olarak okuma-yazma alıştırmaları yapmaları ve girdikleri derslerle ilişkin yeni gelişmeleri takip etme gibi ölçek maddelerine öğretmen adayları daha olumlu yaklaşmışlardır. Ancak öğrencilerden beklenen bu özelliklerin onlarda var olmasına ilişkin beklenti düzeyi öğretmenlerde daha az olarak görülmektedir.

Şekil 7: İyi Bir Öğrenme Ortamı Farklı Yetenek Ve Öğrenme Biçimlerine (Stillerine) Karşı Hoşgörülüdür (Toleranslıdır). (İlke 7)

Şekil 7'ki grafik incelendiğinde 2. sınıf öğretmen adaylarının bu ilke de yer alan ölçek maddelerine en olumlu yaklaşan görev yapmakta olan öğretmenlerinse en olumsuz yaklaşan grup olduğu görülmektedir. İlke 7'de yer alan; öğrencilerin anlamadıkları bir konuyu rahatça ifade etmelerine imkân verilmesi, öğrenme kabiliyeti ve

bilgi birikimi yetersiz olan öğrencilere yönelik fazladan materyal kullanımı, bireysel olarak çalışma yapmak isteyen öğrencilere uygun ortamın hazırlanması gibi ölçek maddelerine ilişkin olarak aday öğretmenlerin daha olumlu yaklaşımları belirlenmiştir.

SONUÇ VE TARTIŞMA

Eğitim sistemimizde sürekli olarak program değişikliğine gidilmektedir. Bu değişikliklerle hedeflenen en önemli olgu; değişen ve gelişen dünyaya uygun donanıma sahip insan yetiştirebilmek için daha kaliteli bir eğitim sistemi oluşturmaktır. Bu değişikliklerin diğer bir sebebi de öğrencilerin daha etkin öğrenme gerçekleştirerek akademik anlamda daha başarılı olmalarını sağlamaktır. Öğrencilerin bu hedeflere ulaşmasını sağlamada pek çok farklı etken süreci etkilemektedir. Öğrencilerin yaparak ve yaşayarak öğrenmesini hedefleyen yapılandırmacı yaklaşıma uygun olarak geliştirilen strateji, yöntem ve tekniklerin kullanılması, öğretmenin yeterliliği, aile desteği, uygun okul ve sınıf iklimi bunlar arasında sayılabilir. Eğitim ortamının niteliği de öğrenci başarısını önemli oranda etkileyen faktörler arasında bulunmaktadır. Öğrencilere iyi bir eğitim ortamı sağlanması, öğrenmelerinin anlamlı olmasına katkı sağlayarak başarılarının artmasını desteklemektedir. Ancak iyi bir eğitim ortamının sağlanması için gereken şartların tamamıyla oluşturulabilmesi oldukça zordur. Pek çok farklı etken süreci etkilemektedir. Bu durumun etkenlerine örnek olarak; velilerin eğitim sürecine aktif olarak katılmamaları, öğrencilerinin kendilerinden beklenen performansı sergilememeleri, ödevlerini ve sorumluluklarını yerine getirmemeleri, öğretmenlerin öğrencilere yönelik olarak gerekli hassasiyete sahip olmamaları, eğitim ortamında yeterli materyal bulunmaması vb. pek çok neden gösterilebilir. Bu olumsuzlukların etkisinin en alt seviyeye çekilmesi ve daha iyi bir eğitim ortamı oluşturulması için bu konuda araştırmalar yapılmaktadır.

Eğitim ortamının daha verimli bir hale getirilerek eğitimin niteliğini arttırmayı hedefleyen araştırmalar devam etmektedir. Bu çalışmalardan biri de “*İyi Bir Eğitim Ortamı Sağlayan Yedi Temel İlke*” dir. Öğrenci başarısını doğrudan etkileyen eğitim ortamının uygun bir şekilde düzenlenmesi ve daha iyi bir eğitim ortamı sağlanması amacıyla Chickering ve Gamson (1987) tarafından geliştirilen Aydoğdu (2012) tarafından Türkçeye uyarlanan “*İyi Bir Eğitim Ortamı Sağlayan Yedi Temel İlke*”nin eğitim sisteminde uygulanma düzeyini ve etkilerini belirlemeye yönelik çalışmalar başlamıştır (Şimşek, Aydoğdu, Doymuş, 2012; Okumuş, Öztürk, Koç, Aydoğdu, 2013; Zorlu, Zorlu ve Sezek, 2013; Crews, Wilkinson and Neill, 2015). Bu çalışmalar doğrultusunda elde edilen sonuçlar konuyu daha detaylı görerek sorunlar ve çözüm yolları hakkında daha net fikirlere sahip olmamıza yardımcı olacaktır.

Bu çalışma; MEB’de görev yapan Türkçe öğretmenleriyle 2. ve 4. sınıfta okumakta olan Türkçe öğretmen adaylarının iyi bir eğitim ortamını sağlayan yedi ilke hakkındaki görüşlerini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Araştırma sonuçlarına göre İlke1’de (*İyi Bir Öğrenme Ortamı Öğrenci-Okul Arasındaki Etkili İletişimi Teşvik Eder*) öğretmen adaylarının öğretmenlere göre daha olumlu yanıtlar verdiği görülmektedir. Bunun nedeni olarak öğretmen adaylarının ölçek maddelerinde yer alan soruları yanıtlarken eğitim ortamlarında yer alan olumsuzlukları tam olarak yaşamamış olmaları gösterilebilir. Öğretmen adayları; öğrencilerin okulla ilişkilerinin olumlu olacağı, öğretmen-öğrenci ilişkilerinin istenilen düzeyde gerçekleşebileceği, öğrenci sorunlarına yönelik olarak ders dışı çözüm geliştirebilecekleri, öğrencilerin ders harici etkinlik ve toplantılara katılmak isteyebilecekleri yönünde olumlu düşüncelere sahiptir. Görev yapmakta olan öğretmenler ise aday öğretmenlere göre ölçek maddelerine daha olumsuz yanıt vermişlerdir. Bu da onların eğitim ortamının içinde olmalarına bağlı olarak ölçekte yer alan maddeleri daha gerçekçi değerlendirdiklerini göstermektedir (Şekil 1). İlke1’de elde edilen sonuçlar; Okumuş, Öztürk, Koç, Aydoğdu, 2013; de Fen Bilimleri, öğretmenleri ve öğretmen adayları ile Zorlu, Zorlu, Sezek, 2013 sınıf öğretmenleri ve öğretmen adayları ile yapmış oldukları çalışmaların sonuçlarıyla uyumludur.

Bu çalışma sonuçlarına göre İlke2’de (*İyi Bir Öğrenme Ortamı Öğrenciler Arasında İşbirliği Sağlar*) yer alan ölçek maddelerine ilişkin olarak öğretmen adaylarının görev yapmakta olan öğretmenlere göre daha olumlu yanıtlar verdiği belirlenmiştir. İlke2 sonuçlarına göre öğrencilerin sınıf içinde arkadaşlarıyla birlikte çalışma ve işbirliğine girme konularında Türkçe öğretmenleri yetersiz kalmaktadır. Sınıf içinde işbirliğini sağlamak için işbirlikli öğrenme yönteminin sınıfta uygulanması (Bayrakçeken, Doymuş ve Doğan, 2013; Day and Bryce, 2013; Berger and Hanze, 2015) ve öğrencilerin bu yöneme uyum sağlaması gerekmektedir. Uyum sağlandıktan sonra sınıf ortamında hem öğretmenler hem de öğrenciler İlke2’de yer alan maddelere uygun eğitim anlayışı oluşturabilirler. Öğretmen adaylarının bu İlke2’yer alan maddelere daha olumlu yanıt verdikleri belirlenmiştir. Öğretmen adaylarının işbirlikli öğrenme yöntemini yeterli düzeyde bilmemeleri nedeniyle bu ilkede yer alan maddelerin eğitim ortamlarında uygulanmasının kolay olduğunu düşündükleri görülmektedir. Ancak öğretmenlerin yanıtlarına bakıldığında reelde durumun çok da kolay olmadığı söylenebilir. İlke2’de yer alan maddelerden elde edilen araştırma verileri daha önce yapılan çalışmalarda elde edilen verilerle de uyumludur (Koç, Okumuş, Öztürk, Çavdar ve Doymuş, 2014).

Öğrencilerin eğitim ortamlarında aktif olabilmeleri için farklı şekillerde kullanabilecekleri bol miktarda eğitim materyallerine ihtiyaç bulunmaktadır. Öğrenci merkezli eğitime uygun olarak da öğrenciyi ön plana alan

materyallerin seçilmesi gerekmektedir. Öğretmenin öğrencilerine aynı zamanda gerekli desteği vererek rehberlik yapması ve onların ihtiyaçları doğrultusunda bilgi ve becerilerini geliştirmeye yönelik çalışmalar yürütmesi önemli görülmektedir. Araştırma sonuçlarına göre İlke3’de (*İyi Bir Öğrenme Ortamında Aktif Öğrenmeyi Teşvik Eder*) yer alan maddelere yönelik olarak öğretmen ve öğretmen adaylarında elde edilen verilere bakıldığında 2. Sınıf öğretmen adaylarının en olumlu yanıtları verdikleri; öğretmenlerin ise en olumsuz yanıtları verdikleri görülmektedir (Şekil3). Bu ilkede yer alan maddelerin uygulamadaki zorlukları hakkında en az bilgisi olan grubun 2. Sınıf öğretmen adayları olması ve eğitim ortamını yakından görme şanslarının çok az olması bunda etken olarak görülmektedir. Öğretmenlerin ise eğitim ortamında fiilen bulunmaları nedeniyle karşılaştıkları sıkıntılar, bu ilkede yer alan maddelere ilişkin olarak uygulamada karşılaştıkları problemler ölçek maddelerini yanıtlarken etkili olmuştur. Öğretmenlerin eğitim ortamlarında bu ilke içinde yer alan maddelere ilişkin olarak uygun aktif öğrenme yöntem ve teknikleri uygulayabilmesi için hangi tekniğin hangi konuya uygun olacağını bilmesi gerekmektedir. Öğretmen bu konuda yeterli donanıma sahip olsa bile eğitim ortamının da uygun olması önemli rol oynamaktadır. Tüm bunlar birlikte düşünüldüğünde aktif eğitimin uygulanmasında sıkıntılar olduğu öğretmen yanıtlarından anlaşılmaktadır. Konuyla ilgili olarak yapılan benzer çalışmalarda da aktif öğrenme yönteminin uygulanmasında zorluklar olduğu ifade edilmiştir (Hsiung, 2012; Konopka, Adaime and Mosele, 2015; Edwards, 2015).

Araştırma sonucunda elde edilen veriler incelendiğinde İlke4’te (*İyi Bir Öğrenme Ortamında Anında Ve Doğru Geri Dönütler Elde Edilir*) yer alan ölçek maddelerine ilişkin olarak 2. ve 4. sınıf Türkçe öğretmen adaylarının eğitim ortamında öğrencilere anında geri bildirim sağlanmasını eğitimin temel unsurlarından biri olarak düşündükleri görülmektedir. Aynı zamanda bu ilkede yer alan maddelerin eğitim ortamında uygulanmasının kolay olduğunu düşündükleri de verdikleri yanıtlardan anlaşılmaktadır. Öğretmenlerden elde edilen sonuçlara bakıldığında ise eğitim ortamında gerek performans ödevlerinde gerek projelerde gerekse derslerde her zaman anında bildirim vermenin zorluğunun farkında oldukları görülmektedir (Şekil 4). Öğretmenlerin, ilke 4’te yer alan maddelerin hayata geçirilebilmesi için gerekli şartların oluşmasının zorluğu hakkında daha fazla bilgi sahibi olmalarının bu sonucun ortaya çıkmasında ana etken olduğu düşünülmektedir. Çünkü bunları gerçekleştirmek için zaman ve veli faktörü oldukça önemli rol oynamaktadır.

Eğitim ortamında anında geri bildirim vermek sadece bir öğrenme yönteminde veya değerlendirme aşamasında değil eğitimin tüm aşamalarında önemlidir. Bunu uygulamanın zorluğu hakkında öğretmen adaylarının yeterli tecrübeye sahip olmadıkları ve eğitim ortamında anında geri bildirim sağlamanın kolay olduğunu düşündükleri görülmektedir. İlke4’te yer alan ölçek maddelerine bakıldığında; ödevler, sözlü sınavlar, akademik başarı, çalışma raporları ve bunları öğrencilerle birlikte değerlendirme hakkında öğretmenler daha olumsuz yanıtlar vermişlerdir. Aynı zamanda bu maddeler ülke şartları dikkate alınarak düşünüldüğünde kalabalık sınıflarda uygulanmasının daha da zor olduğu öğretmenlerce belirtilmektedir. Sonuç olarak anında geri bildirim eğitimin tüm aşamalarında çok önemli olduğu ancak uygulamada sıkıntılar olduğu ve tam olarak yapılamadığı söylenebilir. Benzer çalışmalar da eğitim sürecinin tüm aşamalarında anında geri bildirim önemini göstermektedir (Güven, 2004; Nicol ve Macfarlane-Dick, 2006; Poulos ve Mahony, 2008; Chickering ve Gamson, 1987, Aydoğdu, 2012; Koç, Okumuş, Öztürk, Çavdar ve Doymuş, 2014).

İlke5’e (*İyi Bir Öğrenme Ortamında Bir Görevi Zamanında Yapmanın Önemi Vurgular*) verilen yanıtlar incelendiğinde hem öğretmenlerin hem de öğretmen adaylarının verilen görevlerin veya üstlenilen bir konunun zamanında yapılmasının önemini farkında oldukları belirlenmiştir. Ancak bu konuda 2. Sınıf öğretmen adayları 4. Sınıf öğretmen adaylarına ve öğretmenlere göre daha olumlu yanıtlar vermişlerdir (Şekil 4). 4. Sınıf öğretmen adayları ve öğretmenlerin eğitim süreci içerisinde oluşabilecek olumsuzlukların daha fazla farkında olmaları onların daha gerçekçi yanıtlar vermesinde etken olmuştur. Eğitim ortamında zamanın etkin kullanılması öğrencinin etkin öğrenmesi ve öğretmen verimliliği açısından öğretimde başarıyı getirir (Şimşek, Aydoğdu ve Doymuş, 2012). Bu ilkede yer alan ölçek maddelerine bakıldığında; ödevlerin zamanında teslim edilmesi, derse hazırlıklı olarak gelinmesi, materyal temini, ders programının düzenli uygulanması, işlenmeyen derslerin telafisinin yapılması gibi durumların hem öğretmenin verimli uygulama yapması hem de öğrencinin başarısının artması yönünden önemli olduğu ifade edilmektedir. Bu ilkeyle ilgili yapılan benzer çalışmalar da görevi zamanında yapmanın eğitim ortamlarında çok önemli bir etken olduğunu ortaya koymaktadır (Aydoğdu, Şimşek ve Doymuş, 2012; Okumuş, Öztürk, Koç, Çavdar ve Aydoğdu, 2013).

İlke6’ya (*İyi Bir Öğrenme Ortamı Üst Düzey Beklentilere Cevap Verir ilkesinde*) verilen yanıtlar incelendiğinde hem öğretmenlerin hem de öğretmen adaylarının birbirlerine yakın cevaplar verdikleri görülmektedir. Ancak çok az da olsa yine en olumlu yanıtları verenlerin 2. sınıf öğretmen adayları en olumsuz yanıtları verenlerinse öğretmenler oldukları görülmektedir (Şekil 6). Bu da öğretmenlerin işin içinde olmaları ve öğrencilerden istenen bu vasıfların gerçekleşmesinin çok zor olduğunun farkında olmalarıyla açıklanabilir. Elde edilen bu sonuç Kiraz, Özden ve Kocaman’ın (2014) yaptıkları çalışmayla paralellik göstermemektedir. Ancak bu konuda yapılan diğer araştırmalarla paralellik göstermektedir (Zorlu, Zorlu ve Sezek, 2013; Aydoğdu, 2012). İlke6 incelendiğinde yer alan ölçek maddelerinin; öğrencilerin derse sıkı çalışmalarını bekleme, derslerdeki başarılarının

yüksek olmasını isteme, sözlü sınavlarda üstün başarı sağlamalarını bekleme, ek olarak okuma-yazma alıştırmaları yapmalarına yönelik olduğu görülmektedir. Ayrıca öğrencilerin girdikleri derslerle ilişkin yeni gelişmeleri takip etme, görevi zamanında yerine getirmeme durumunda zorluklarla karşılaşma, araştırma yapma, öğrencilerle düzenli görüş alışverişinde bulunma gibi konuları da kapsamaktadır. Bu ilkede yer alan maddelere yönelik beklentilerin önemli oranda karşılanabileceği görev yapmakta olan öğretmenler tarafından ifade edilmiştir. Bu sonuç belki Türkçe dersi için uygun olabilir ancak farklı dersler için yapılan benzer çalışmalarda bu beklentilerin tam karşılanmadığı görülmektedir (Şimşek, Aydoğdu ve Doymuş, 2012; Zorlu, Zorlu ve Sezek, 2013; Aydoğdu, 2012).

Araştırma sonuçları incelendiğinde İlke7’de (*İyi Bir Öğrenme Ortamı Farklı Yetenek Ve Öğrenme Biçimlerine Karşı Hoşgörülüdür*) yer alan ölçek maddelerine ilişkin olarak 2. sınıf öğretmen adaylarının 4. sınıf öğretmen adayları ve görev yapmakta olan öğretmenlere göre daha olumlu yanıtlar verdikleri görülmektedir. (Şekil7). Bu ilkede yer alan ölçek maddeler incelendiğinde; öğrencilerin anlamadıkları bir konuyu rahatça ifade etmelerine imkân verilmesi, öğrenme kabiliyeti ve bilgi birikimi yetersiz olan öğrencilere yönelik fazladan materyal kullanımı, bireysel olarak çalışma yapmak isteyen öğrencilere uygun ortamın hazırlanması gibi ölçek maddeleri bulunmaktadır. Ayrıca öğretmenlerin öğrencilere yönelik farklı etkinlikler tasarlaması, farklı kültürleri tanıtmaları, dersleri öğrencilerin öğrenme stillerine uygun olarak düzenlemesi gibi konuları da kapsamaktadır. Ölçekte yer alan bu maddelerin uygulamadaki zorluğunun farkında olan öğretmenler tam olarak eğitim ortamına girmemiş olan öğretmen adaylarına göre daha olumsuz yanıt vermişlerdir. Bu sonuçlar benzer çalışmaların sonuçlarıyla da örtüşmektedir (Zorlu, Zorlu ve Sezek, 2013; Aydoğdu, 2012).

Sonuç olarak farklı birçok faktörün “İyi Bir Eğitim Ortamını Sağlayan Yedi İlke”nin eğitim ortamında uygulanmasını etkilediği görülmektedir. Öğretmenler; “iyi bir öğrenme ortamı öğrenci- okul arasındaki etkili iletişimi teşvik eder, iyi bir öğrenme ortamı öğrenciler arasında işbirliği sağlar, iyi bir öğrenme ortamında aktif öğrenmeyi teşvik eder, iyi bir öğrenme ortamında anında ve doğru geri dönütler elde edilir, iyi bir öğrenme ortamı farklı yetenek ve öğrenme biçimlerine karşı hoşgörülüdür” ilkelerinde uygulamanın güç olduğu belirtmişlerdir. Öğretmen adaylarının yanıtlarına genel olarak bakıldığında ise 2. Sınıf öğretmen adaylarının en olumlu yaklaşan grup olduğu görülmektedir. 4. sınıf öğretmen adaylarının ise genel anlamda 2. sınıftaki öğretmen adaylarına göre daha realist olmakla birlikte eğitim ortamının aktif olarak içinde yer almamalarından dolayı öğretmenlere göre daha pozitif yanıtlar vermişlerdir. Genel anlamda öğretmenlerin yanıtları değerlendirildiğinde bu ilkeleri tam olarak uygulamanın şartlar dikkate alındığında zor olduğu şeklinde düşüncelerini ifade ettikleri görülmektedir. Ancak bu ilkelerin eğitim ortamlarında uygulanmasının eğitimin kalitesini ve kalıcılığını arttıracak gerçeği de unutulmamalıdır. Bu gerçekten hareketle öğretmenlere yönelik olarak “İyi Bir Eğitim Ortamını Sağlayan Yedi İlke” ve uygulamaları hakkında bilgilendirme seminerleri düzenlenmelidir. Öğretmen adaylarına bu ilkeler hakkında eğitim süreçleri içerisinde bilgi verilmelidir. Farklı branşlarda çalışmalar sürdürülmeli ve sonuçlar literatüre kazandırılmalıdır. Araştırmacılar tarafından bu konuya yönelik olarak daha fazla çalışmanın yapılması hem literatüre önemli katkı sağlayacak hem de bu konuda çalışmak isteyen diğer araştırmacılara yol gösterecektir. Yapılan bu çalışmalar sonucunda oluşan bilgilerin ışığında araştırmacıların farklı ilke ve genellemelere ulaşması da mümkün görülmektedir. İyi bir eğitim için gelişmeler sürekli devam etmekte ve araştırmacılar bu yönde çaba göstermektedirler.

KAYNAKÇA

- Açıköz, K. U. (2002). *Aktif öğrenme*. İzmir: Eğitim Dünyası Yayınları.
- Açıköz, K. U. (2003). *Etkili öğrenme ve öğretme*. İzmir: Eğitim Dünyası Yayınları.
- Aydın, G. ve Balm, G. A. (2005). Yapılandırmacı yaklaşıma göre modellenmiş disiplinler arası uygulama: enerji konularının öğretimi. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 38 (2), 145-166.
- Aydoğdu, S. (2012). *Üniversite öğretim elemanlarının Chickering ve Gamson öğrenme ilkelerini kullanma düzeyleri*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
- Aydoğdu, S., Şimşek, U. ve Doymuş, K. (2012) Instructors’ practice level of Chickering and Gamson learning principles. *Mevlana International Journal of Education*, 2 (2), 11-24.

- Bayrakçaken, S., Doymuş, K. ve Doğan, A. (2013). *İşbirlikli öğrenme modeli ve uygulanması*. Ankara: Pegem Akademi.
- Berger, R. and Hanze, M. (2015). Impact of expert teaching quality on novice academic performance in the jigsaw cooperative learning method. *International Journal of Science Education*, 37 (2), 294-320.
- Bukova Güzel, E. ve Alkan, H. (2005). Yeniden yapılandırılan ilköğretim programı pilot uygulamasının değerlendirilmesi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*, 5 (2), 410-420.
- Capar, G. and Tarim, K. (2015). Efficacy of the cooperative learning method on mathematics achievement and attitude: a meta-analysis research. *Educational Sciences: Theory & Practice*, 15(2), 553-559.
- Crews, T. B. ,Wilkinson, K. and Neill, J. K. (2015). Principles for good practice in undergraduate education: effective online course design to assist students' success. *Journal of Online Learning and Teaching*, 11(1).
- Chickering, A.W., and Gamson, Z. (1987). Seven principles of good practice in undergraduate education. *AAHE Bulletin*, 39 (7), 3-7.
- Chickering, A. W., & Gamson, Z. F. (1999). Development and adaptations of the seven principles for good practice in undergraduate education. *New directions for teaching and learning*, 1999(80), 75-81.
- Day, S. P. and Bryce, T. G. K. (2013). The benefits of cooperative learning to socio-scientific discussion in secondary school science. *International Journal of Science Education*, 35 (9), 1533-1560.
- Demirel, Ö. (2008). Yapılandırmacı Eğitim. *Eğitim ve Öğretimde Çağdaş Yaklaşımlar Sempozyumu*, 03-04 Nisan 2008. İstanbul: Harp Akademileri Basımevi.
- Doymuş, K. (2007). Effects of a cooperative learning strategy on teaching and learning phases of matter and one-component phase diagrams. *Journal of Chemical Education*, 84(11), 1857-1860.
- Doymuş, K. (2008). Teaching chemical bonding through jigsaw cooperative learning. *Research in Science & Technological Education*, 26(1), 47-57.
- Edwards, S. (2015). Active learning in the middle grades classroom overcoming the barriers to implementation. *Middle Grades Research Journal*, 10(1), 65–81.
- Eva Hagstro, E and Lindberg, O. (2013). Three theses on teaching and learning in higher education T, eaching in Higher Education, 18., 2, 119-128.
- Fer, S. ve Cırık, İ. (2007). *Yapılandırmacı öğrenme-kuramdan uygulamaya*. İstanbul: Morpa Yayınları.
- Hayek, J. C., & Kuh, G. D. (2004). Principles of assessing student engagement in the first-year of college. *Assessment Update*, 16(2), 11–13.
- Hsiung, C. (2012). The effectiveness of cooperative learning. *Journal of Engineering Education*, 101, 119–137.
- Jianfeng, W; Doll; W.J; Deng, X; Park, K and Yang, M. (2013). The impact of faculty perceived reconfigurability of learning management systems on effective teaching practices, *Computers & Education* 61 (2013) 146–157
- Kaptan, S. (1973). Bilimsel araştırma teknikleri. Ankara: Rehber Yayınevi.
- Kocaman Karoğlu, A. , Kiraz, E. ve Özden, M. Y. (2014). Yükseköğretimde karma bir dersin tasarımında iyi uygulama ilkeleri. *Eğitim ve Bilim*, 39, 173.
- Koç, Y., Okumuş, S., Öztürk, B., Çavdar, O. Ve Doymuş, K. (2014). Fen ve teknoloji öğretmenleri ve öğretmen adaylarının yedi ilkeleri hakkındaki görüşleri. *Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi*, 22, 134-149.

- Konopka, C. L., Adaime, M. B., & Mosele, P. H. (2015). Active teaching and learning methodologies: some considerations. *Creative Education*, 6, 1536-1545.
- Oigara, J & Jared Keengwe, J. (2013). Students' perceptions of clickers as an instructional tool to promote active learning, *Educ Inf Technol* (2013) 18:15–28.
- Okumuş, S., Öztürk, B., Koç, Y., Çavdar, O. ve Aydoğdu, S. (2013) İşbirlikli öğrenme modeli ve iyi bir eğitim için yedi ilkenin sınıfta birlikte uygulanması. *Ekev Akademi Dergisi*, 17 (57).
- Slavin, R. E. (1995). Cooperative learning: Theory, research and practice. Boston: Allyn & Bacon.
- Şimşek, U., Aydoğdu, S. ve Doymuş, K. (2012). İyi bir eğitim için yedi ilke ve uygulanması. *Journal of Research in Education and Teaching*, 1 (4).
- Tirrell, T., & Quick, D. (2012). Chickering's Seven Principles of Good Practice: Student Attrition in Community College Online Courses. *Community College Journal of Research and Practice*, 36(8), 580-590.
- Yaşar, Ş. (1998). Yapısalcı kuram ve öğrenme-öğretme süreci. *Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8(1-2), 68-75.
- Yılar, M. B. , Şimşek, U. ve Topkaya, Y. (2015). Sosyal bilgiler öğretmenleri ve öğretmen adaylarının iyi bir eğitim ortamı için uygulanan yedi ilke hakkındaki görüşleri. *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 19 (2), 245-260.
- Zorlu, Y., Zorlu, F. ve Sezek, F. (2013). Sınıf öğretmenlerine ve sınıf öğretmeni adaylarına göre iyi bir eğitim için Chickering ve Gamson'un yedi ilkesi. *Tarih Okulu Dergisi*, 6 (16),525-540.

EXTENDED SUMMARY

Aim:

Program changes are always made in our education system. The most significant issue aimed with these changes is to create a more qualified education system in order to raise human beings who have the knowledge appropriate for the changing and developing world. Another reason for these changes is to contribute to students with respect to their academic achievement by making them actualize a more effective learning. Many different factors affect the process of making students reach these goals. It is aimed to determine the applicability level of the seven principles which provide a good education environment by Turkish language teachers and teacher candidates within this study.

Research Model

Descriptive-survey method from the quantitative research methods was used in this study which was conducted with Turkish language teachers and teacher candidates. Events, objects, essences and groups are tried to be described and explained with descriptive-survey method. (Karasar, 2014). Relations, beliefs, opinions, attitudes, application processes, factors, aspects and tendencies that are continuing to develop are emphasized in these studies. Descriptive studies try to explain the relations between the consisted situations taking the relations of the current situations with the previous situations and conditions into account (Kaptan, 1973: 175). Opinions and practices of the Turkish teachers and teacher candidates about the issue of seven principles were determined with the method used.

Sampling

Nonrandom sampling method was used for choosing the Turkish teachers and teacher candidate sampling. Nonrandom sampling is the most preferred method in educational research, empirical or nonempirical research patterns (Mcmillan & Schumacher, 2010; Yıldırım & Şimşek, 2005). Research sample includes 35 Turkish teachers who works under MEB (Ministry of Education) during fall semester of the 2015-2016 academic year in the city centers of Sivas, Erzurum and Kars along with 60 teacher candidates 30 of whom are in 2nd class and 30 of whom are in 4th class of the Turkish Language Teaching Department in Atatürk University Education Faculty. Both the number of teacher candidates and the Turkish teachers change on the basis of the principles since teacher candidates who gave the same point to all the items of a principle and the teacher answers were not taken in the scoring.

Data Collection Tools

The scale used in the research is the scale which was prepared taking ‘Seven Principles for Good Practice in Undergraduate Education ’ developed by Chickering and Gamson as the basis. The scale was formed with seven principles which consists of ten items each and adapted to Turkish by Aydoğdu, Doymuş (2012). Reliability of the scale was found to be 0.68 (Aydoğdu, Doymuş & Şimşek, 2012).

Analysis of the Data

Within the study, point averages acquired in the scales were transformed into graphics for the analysis of the data obtained from the scales carried out with Turkish teachers and teacher candidates and differences between the groups were determined.

As a consequence, it is seen that many different factors affect the practice of ‘Seven Principles for Good Practice in Undergraduate Education ’ in education environment. Teachers stated that it is difficult to practice the principles ‘a good learning environment encourages contacts between students and school, a good learning environment develops cooperation among students, a good learning environment encourages active learning, a good learning environment gives prompt and correct feedback, a good learning environment respects diverse talents and ways of learning’. When the answers of the teacher candidates are analyzed in general, it is seen that the group which has the most positive approach is the teacher candidates who are in the 2nd class. Teacher candidates who are in the 4th class provided more positive answers than the teachers as they are not actively involved in the education environment however they are more realistic in general compared to the teacher candidates who are in the 2nd class. When the answers of the teachers are analyzed in general, it is seen that they stated the difficulty of applying these principles completely taking the conditions they have into account. However, the fact that applying these principles will increase the quality and permanence of education should not be forgotten. Considering this fact, seminars about the applications of ‘Seven Principles for Good Practice in Undergraduate Education ’ should be organized for the teachers. Teacher candidates should be given information about these principles during their education process. Studies in different branches should be continued and the results should be brought into the literature. Making more studies about this subject by the researchers will both contribute to the literature and guide the other researchers who want to study on this subject. In the light of the information acquired in these studies, it seems to be possible for researchers to reach different principles and generalizations. Developments for a good education continue and researchers make an effort in this direction.